



tónavikan

Jakup Magnussen skrivur



Bládýpi

Moa Brynnel
var í Bládýpi
mikukvöldið.

Stutt oman fyri Keypsamtøkuna í miðbýnum í Havn er nýggja undirhalds- og dansihólið Bládýpi. Hetta er stað, sum býður til órvisi undirhald enn hini fritíðarholini so sum jazz, blues og fólkátónleik.

Tíverri er almenningurin ikki nóg væl kunnadur um staðið enn, sum er sera hugnaligt, og kundi henda grein kanska verið ein hjálp. Tá vit vóru har mikukvöldið, vóru einans eini 10-15 áhoyrarar og vóru tað serliga utlendsk ferðafólk. Á skránni var svenska partið Moa Brynnel og Alf Brocknertz. Eisini fingi vit spælmannatónleik frá garvaðum spælmonnum, sum tit kunnu lesa um seinni í greinini.

Svenskt Bládýpi

Tað var svenskur og norskur visu/fólkátónleikur, sum tey bæði Moa Brynnel og Alf Brocknertz høvdu á skránni hetta kvöld. Moa, sum sang, og Alf, sum spældi gittar og sang, lærdu okkum áhoyrarar nógv um visu-sang hetta kvöld. Ikki bert sungu og leiktu tey væl, men teirra frágreiddingar og hennara kropsligu fólkarrørslur, søgdu okkum nógv og góvu okkum innlit í aðrar mentanir, sum eru so

nógv órvisi enn okkara eigna.

Torfort er at greiða frá í orðum um tónleikin, sum allur var baseraður á søgur. Onkra kendu vit okkum aftur í, sjálvt um tær vóru yrktar á reint svenskan eila norskan hátt, ið øðrum als ikki. Vit høyrdu um ein bónda og ein rev og bóndin var so «smartur» at biðja revin ansa eftir gæsum. Vit høyrdu um hin snilda revin, sum vildi vísa lambinum veg heim til mammu sína og fleiri aðrar slíkar.

Ókurt orðatak var eisini: «Ongin fuglur flýgur so høgt sum gásin við sinum ungum» og «ongin tunga bitur sum illa mannsins tunga». «Ongin kvinna er so ring at fanga sum hon, ið annan mann ber í hjarta» o.s.f.

Sum fyrr nevnt, so hevði hvør vísa ella ballada okkurt at læra okkum og var hetta eisini væl framborið.

Moa Brynnel er yrkis-sangari og undirvisir í sangi runt um í Svøríki og Alf Brocknertz, sum eisini syngur væl, hevur sligið gittarstreingirnar í meira enn tjúgu ár.

Spælmannanna jam

Mikukvöldið fingi vit eisini spælmannatónleik at hoyra. Kristian Blak og Mass Ingi Jen-

sen í Havn, Janne Danielsen úr Svøríki og Eskil Romme úr Danmark settu dám á kvöldið við góðum frískum spælmannatónleiki úr Svøríki, Noregi, Danmark, Føroyum, Hetlandi og Ameríku.

Hesir fyra, sum spældu, hava allir í síni tíð spælt saman í «Spælmannatónleiki» so teir kenna hvønn annan væl og høvdu teir neyvan vant saman til hetta kvöld, men tað gekk væl. Janne Danielsen og Eskil Romme búðu langt tíðarskeið í Føroyum, men eru nú fluttir heim aftur og eru nú bert ein summartúr í Føroyum.

Kristian Blak (primus motor) leiki klaver, Mass Ingi Jensen, bass, Janne Danielsen, violin og umframt at leika harmoniku, so blásti Eskil Romme eisini eina løtu sekkjapipa. Hann blásti ikki, sum vit vanliga blása, tí hetta var ein sekkjapipa, har ein hevur bjølgj undir arminum og trýstir so á, fyri at fáa tónarnar fram.

Skráin

Her er skráin fyri Bládýpi fram til leygardagin 14. juli:

Leygarkvöldið 30/6, spæla Hogguslokkar jazz og ymiskt annað kl. 22.00-02.00.

Hóskvöldið 5/7, er bluestónleikur kl. 21.00-24.00.

Leygarkvöldið, spæla Knarvar.

Hóskvöldið 13/7 og **leygarkvöldið 14/7**, hava Kristian Blak og onnur ymiskt á skránni.

Hava tónleikarar og onnur okkurt spennandi í huga, sum lesarin møguliga kundi fingið gagn av, so skriva okkum eitt bræv.

J.MAG.

Høgni Djurhuus
skrivur

Útvarpað sjónvarp

Uppskriftin er tann umleið 20 ára gamla hjá kvinnum sum skriva: menn eru vingliskeltar og/ella egoistiskir psykopatar.

Men annars er sjónvarpsrøðin í seks portum "Svensk hjørtu" ein óvanliga góð frásøgn, tann besta slíka eg havi sæð í SvF.

Hví er hon so góð? Kanska tí, hon er ein fólk, sum liva nú, í 1990, og ikki fyri fimti, hundrad ella tveyhundrað árum síðani sum í øllum hinum sendirøðunum, "Matador" og teimum.

"Svensk hjørtu" eru viðkomandi.

Kanska tí, svarið, at høvundurin og leikstjórin hevur inniligan og heilan samhuga við persónum sínum, tað vil siga teimum kvinnuligu. Hon er loyal og solidarisk. Tær fyra kvinnulýsingarnar eru sterkar, reiðiligar og fjálgar. Lýsingarnar av monnum eru, tíverri, eisini realistiskar. Men í so einfalttaðar. Menn er ikki bara reyvarhol.

"Svensk hjørtu" viðgera gerandismái og nógv kenna seg ivaleyst aftur. Í so máta er ikki stóri munurin á føroyskum og svenskum hjørtum.

HM-friður

Nú hevur fótbólturin ligið í frið nakrar dagar har niðri í fótbóltsstívlalandinum. Og tibetur eru bara sjeystir eftir. Í Gundadali spældu okkara EM-lið og botnliðið í donsku 1. deild, OB, hóskvöldið. Umráðandi er, sum tað skilst, hjá sjónvarpsmannini at vísa sjónvarpsnevndini, fótbóltur kann sendast í tíðini hjá "Degi og viku". Og tá onki annað er, kemur fótbólturin væl við sum ifylla. Gamani, tað eru helst eisini tíðindi, at onkur skjýtur eitt mál og onkur annar ikki.

Útvarpað sjónvarp

Fjølmiðlafólk tosa háðandi um sjónvarpað út-

útvarps- og sjónvarpsummæli

varp. Tað vil siga, at ein fyrilestur ella ein samrøða til dømis verða send sum tey eru í sjónvarpi. Tilfar, sum eins væl kundi verið sent í útvarpi, tí tað verður als ikki framborið visuelt. Talan er bara um orð, ongar myndir, sum undirstrika orðini ella leggja afturat teimum.

Hinvegin hoyrist sjáldan um útvarpað sjónvarp. Men hetta finst sjálvandi eisini, men tí ikki í negativari merking sum hitt. Tí útvarp hevur ongan møguleika at senda myndir. Sjónvarp hinvegin kann eisini senda ljóð.

Útvarpsendingin "Frið og náttúra" er dømi um útvarpað sjónvarp. Tey, sum greiða frá, vísa á eitt hvørt: "sum tú sært har yviri", "og her síggja vit

so...". Men tað er bara útvarpsmaðurin, sum sær. Lurtarin sær onki.

Útvarpið hevur ljóð at krydda sendingar við, sum eru gjørdar í upptøkuruminum. Men tey kunnu eisini misbrúka. Tað riggar til dømis ikki at leggja effektir sum ríkjandi hundrað og ylandi stormar afturat vanligum upplestri, sum tá Heri Smith herfyri las eina søgu hjá Poe. Munur er á upplestri og ljóðmyndum, eiga at vera tað í hvussu so er. Heri lesur so væl og rødd hansara hóskar so væl til óhugnaliga søgurnar hjá Poe, at óneyðugt er at krydda. Rætturin er nóg sterkur.

Høgni Djurhuus



Fyrr málaði Amy Fuglø serliga landslagsmyndir úr Føroyum, men nú hava blómurnar tokka hennara. Amy og sonurin Tommy ferðast í lótni um oyggjarnar og tey hava blýantar og penslar við sær í viðförinum.

Dvøljan blómuprýdd

Litfagrar myndir av blómum fara at sermerkja framsýningina hjá Amy Fuglø í Dvøljun í SMS í næstu viku.

Á framsýningini, sum letur upp mánadagin kl. 09.00, eru oljumálningar, vatnlitamyndir og airbrush. Airbrushteknin krevur nógva tíð. Litirnir verða sprændir á mynd-

ina gjøgnum tilskornar maskur. Ljósið í airbrushmyndum ger, at tær líkast nógv fotomyndum.

Framsýningin í Dvøljun endar fríggjadagin kl. 17.30. Ópið er allar dagar kl. 09.00 - 17.30. Listakvinnan verður sjálf at hitta á framsýningini frá seinnaparti mikudagin.